



מיהרנו, כל עוד רוחנו בנו, לחזור לביטחון היחסי של ביירות. **אגרופים של ברזל**

בבית-חולים

ש בוע אחרי דיווחה של נורה בוסתני מאל-זררייה פירסם הימון הנזירי-דוקי ניריורק טיימס, הידוע כתומך עיקבי בישראל, סיקור מאת כתבו בבירות. ג'ון קיפנר, תחת הכותרת: "אגרוף הברזל הישראלי מחזק את הנחישות הלבנונית". דיווח זה הו" עתק גם בעיתונות האירופית. כת" בה זו, שהופיעה בעמודים הרא" שונים, ליוותה את הידיעות על הפינוע בשער-עגל ומשיטת-התג" מול של צה"ל באל-זררייה: פעולות העונשין של ישראל ב" דרום-לבנון, שנעודו לרסן התקפות של מוסלמים שיעים על הגיסות הישרא" ליים, מעמיקות את הטינה בקרב האוכלוסיה, ועשויות להביא אותה לחזק את תמיכתה בגרילה האנטי-ישראלית.

הכגנת "שלום עכשיו" שנערכה השבוע בתל-אביב בהשתתפותם של אלפים, הוכיחה כי גם לישראלים נמאס ההרג בדרום-לבנון. השלבים

ראשונה ברחובות צור, כשהם קוראים לתושבים ברמקול לבוא לבית-החולים ג'בל-אמל, לתרום דם. מה שאירע אחר-כך, הוא אחת התקריות השנויות ביותר במחלוקת, מאז החלה הנסיגה. לדיכוי עדי-ראייה, התאספו בערך מאה בני-אדם במיגרש-החניה של בית-החולים, כאשר במקום הופיע סוור ישראלי. הישראלים טוענים, כי הקהל היה אחוז טירוף, אחרי שהותסס בידי מסיתים, והחילים נקראו למקום כדי להשליט סדר.

כביכר העיריה מונף הרגל הירוק של תנועת אמל השיעית, כמו כמעט ככל אחד מכפרי הסביבה. סמוך לכיכר, בתוך בניין-מישרדים, נמצאת החוסיינייה — אולם הכנסים הדתי של השיעיים. במקום זה אירע הפיצוץ ב-4 במרס, שבו נהרגו 15 בני-אדם, בתוכם שני מנהיגי-גרילה חשובים, מוחמד סעד וח'ליל ג'רארי.

רוב בדרום לבנון, אמר כי פעולות-העונשין מובילות לעליה בפופר-לאריות של הפונדמנטליזם האיסלאמי. "הו יציר-כפיה הבלעדי של ישראל", אמר. "קודם לכן, מעולם לא היינו עדים כאן ללהט רתי". "אלוהים גדול!" מערכה הוא כפר קטן בראש גיבעה, במראו כמעט ימי-ביניים, אשר שיחק תפקיד מכריע בהתנגדות השיעית. הכביש בכניסה לעיריה חרוך ושחור מצמיגים שרופים.

סיכויים להיות חברים עם האוכלוסיה, הסביר השבוע סוחר מצליח בצור, "אבל הם היו צריכים להראות שהם האדונים". הכפריים אומרים, כי הפעולות האחרונות עוד החמירו את המצב. תושבים בכפרים סילה ומערכה סיפרו, שחיילים ישראליים הרסו את תנויות המזון, בכך ששפכו את המיזרכים — תבואה, סוכר, מלח וקמח — עירכבו אותם והשחיתו אותם.

השיעי שנלכד בידי חיילי צה"ל, כשבמכוניתו מוסתרים רימונים ואמצעי לחימה אחרים, ביקש מהעיתונאית הלבנונית: "אימרי להם שגם אנחנו מבצעים משימה — בדיוק כמוהם!"

התושבים אומרים, כי החיילים הסתערו על בית-החולים, השליכו לתוכו רימוני-הלם וירו בתיקרות. אנשים שחיו בחדר-הכניסה בתור לתרומות הדם נתפסו, הוכו, קיבלו בעיטות ונעצרו. הד"ר מוחמד בקי, שהיה באותו זמן בתורנות, מספר כי "בית-החולים נראה כמו שדה-קרב". עד אחר, עלי ג'עפר שריף-אל-דין, ארכיטקט בן 35, אומר כי הוא נעצר בבית-החולים עם עוד 25 איש בערך, כיניהם גבר שזו עתה הביא לחדר-הלידה את אשתו ההרה. עיניהם כוסו, ידיהם נקשרו מאחור, וכמשך כמה שעות הם אולצו לכרוע כרפס שבחוץ. את עדותו של שרף-אל-דין אישרו גם עובדי-סיעוד מערביים. הם סיפרו כי כמה מהעצורים הובלו מהמקום כשהם כבולים לרכב נושא גייסות משוריין.

אולם התושבים השיעיים משוכ" נעים, כי היו אלה הישראלים שהטמינו את הפצצה במקום, כאשר כוח ישראלי גדול השתלט על העיריה, במהלך החיפושים הנרחבים, שנערכו במקום יום קודם לכן. **כבולים מאחורי משוריין.** אי-חרי הפיצוץ, עברו אנשי העזרה ה-

ושירי מכוניות חלודות משמשים כמיתרסים נגד הישראלים. כאשר באים הישראלים, משמיעים הצופים שבראש צריחה-מיסגרים את קריאת-האזעקה "אלוהים גדול!" הנ" שים נהורות לרחובות, לעימות עם המשוריינים, בעוד הגברים הצעירים חומקים לגבעות.

פקידים ישראליים אמרו, כי הפשיטות תוכננו כך, שהאוכלוסיה תרגיש כי מחיר תמיכתה בגרילה הוא כבר מדי, ולכן תפנה לה עורף. אבל נראה שהמדיניות הישראלית מגבירה את נחרצותם של השיעים, שרדתם מעניקה תשומת-לב מיוחדת לסכל. מקור ביטחוני מערבי, בעל ניסיון

בהתגברות ההתקפות על החיילים הישראליים. האזור הפך עתה לשדה-קרב, למקום של התקפות גרילה שיעיים, מעשה נקמה ישראליים ומחוזות של אימה ואלמות, תחת השמיים הכהירים של ראשות האביב הים-תיכוני. **שהאובלוסיה תרגיש.** החיי-לים הישראליים מצטופפים לצירי הרכים, מאחורי סוללות-יעפר ענקיות, המוסתרות בתיל דוקרני ויריעות, או שהם מסתכנים בחוץ, ואז הם נוסעים כשיירות של משוריין, כשהם רכונים על נישקם. בכבישים יש תנועה מועטה, ובשעות אחר-הצהריים היא פוסקת לחלוטין. התושבים אומרים, כי הם חוששים שהישראלים יחטפו אותם או יירו בהם. האיבה של השיעים היא תפנית בולטת. בחודשים שלפני הפלישה הישראלית ללבנון נתקלו אנשי הגרילה הפלסטיניים, ששלטו אז באזור, בהתנגדות גוברת והולכת של תושבי הכפרים שמויחית לצור. התור שבים קיבלו את הפולש הישראלי בכרכה, קידמו אותו באורז ובפרחים. אבל בגלל סידרה של תקריות עם הישראלים, החלו שיעים רבים פונים נגדם. נסיונות ישראליים לקיים פיקוח, שכללו חסימת כבישים, הביאו, לדיכוי התושבים, נזק כבר לכלכלה המקומית, ורק גרמו לעליה תלולה בהתקפות הגרילה.



* מיספר זה אינו כולל את 34 הרוגי פעולת-צה"ל באל-זררייה, שהדיווח עליה הופיע בעיתונות המערבית ביום שבו מורסמה הכתבה.